

บทที่ 6

การทนทุกข์เพื่อป้องกันความเย่อหยิ่ง

“หนามใหญ่ในเนื้อ” ของอาจารย์เปาโล

การทนทุกข์เพื่อป้องกันความเย่อหยิ่งเป็นการทนทุกข์ประเภทแรกที่พระเจ้าทรงตั้งไว้เพื่อเป็นพระพรแก่ผู้เชื่อโดยตรง การทนทุกข์นี้มีหน้าที่สำคัญ 2 อย่างด้วยกัน คือ เร่งการก้าวหน้าของผู้เชื่อจากความเชื่อและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนเข้าสู่การเป็นอิสระจากระบบโลก (Spiritual Autonomy) และ เพื่อปกป้องเขาจากการเย่อหยิ่ง

ความสุขและความมั่นใจฝ่ายวิญญาณอาจเป็นขั้นตอนที่คริสเตียนจะล้มเหลวง่ายที่สุด เพราะในเวลาที่เขาได้เริ่มที่จะคิดด้วยหลักคำสอนพระคัมภีร์ที่เขา 믿ในจิตใจ เขาอาจจะคิดว่าความเข้มแข็งของเขามาจากตัวเองและไม่ได้มาจากพระเจ้า เมื่อเขาฝึกกล้ามเนื้อฝ่ายวิญญาณใหม่และกำลังจะมีความสุขกับการเติบโตของตน เขาอาจลืมนึกว่าพระเจ้าทรงเป็นแหล่งแห่งการเติบโตของเขา เพราะฉะนั้น พระองค์ทรงโปรดจัดเตรียมความทุกข์เพื่อเป็นพระพร เป็นการทนทุกข์ซึ่งมีไว้เพื่อเตือนผู้เชื่อว่าเขาต้องอาศัยแผนพิธีการของพระเจ้า และเป็นการบังคับให้ใช้ทรัพยากรฝ่ายวิญญาณในสถานการณ์ซึ่งความสามารถของมนุษย์จะช่วยเหลือเขาไม่ได้

เมื่ออาจารย์เปาโลยังไม่เชื่อในพระเยซูคริสต์ ท่านทราบดีว่าตนเองเป็นอัจฉริยะ ด้วยความตั้งใจและวินัยของตน ท่านแสวงหาประโยชน์จากสมบัติทางความคิดที่ท่านมีอยู่

ตอนเป็นหนุ่มท่านได้ทุ่มเทกับการเรียน และกลายเป็นนักเรียนดีเด่น จากนั้นท่านได้ใช้ความกระตือรือร้นและเขาวีอันไม่ธรรมดาของท่านเพื่อที่จะได้ตำแหน่งสูงภายในระบบศาสนาและการเมืองแห่งยูเดีย กำลังของมนุษย์ (human dynamics) ทำให้ท่านสามารถเลื่อนตำแหน่งอย่างรวดเร็วภายในระบบที่ชั่วร้าย

อาจารย์เปาโลเป็นผู้ชายที่กระตือรือร้นและมีความรู้ความสามารถทางวิชาการอย่างสูงส่ง ท่านเป็นเจ้าของศาสตรวิทยารัฐและรู้จักปรัชญาของกรีกดี ซึ่งผลลัพธ์คือการประยุกต์มาใช้ในเชิงปฏิบัติโดยการข่มเหงคริสเตียนอย่างกระตือรือร้น ท่านภูมิใจมากในความสำเร็จของท่าน และยังมีอีกใหญ่ใฝ่สูงที่จะเลื่อนตำแหน่งให้สูงกว่าเดิม แต่พอท่านเชื่อในพระเยซูคริสต์แล้ว ท่านต้องเรียนรู้ที่จะอาศัยฤทธานุภาพของพระองค์แทนกำลังของมนุษย์ ท่านไม่ได้สูญเสียบุคลิกเดิมหรือความปรารถนาของของท่านไป เพราะฉะนั้น เมื่อท่านได้เติบโตฝ่ายวิญญาณจนมีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนแล้ว ท่านได้เสี่ยงต่อการทำลายพัฒนาการของตน จนอาจหลงคิดว่าท่านสามารถเข้าใจถึงเรื่องล้ำลึกแห่งพระคัมภีร์เพราะความสามารถของท่านเองแทนที่จะคิดว่าท่านมีความเข้าใจในพระคำของพระเจ้าเพราะระบบรับรู้หลักคำสอนพระคัมภีร์ที่พระเจ้าทรงประทานให้ท่านด้วยพระคุณ พระเจ้าจึงทรงจัดเตรียมการทนทุกข์เพื่อป้องกันความเย่อหยิ่ง ซึ่งอาจารย์เปาโลได้เรียกว่าเป็น “หนามใหญ่ในเนื้อ”

และเพื่อข้าพเจ้าจะไม่เกิดความเย่อหยิ่งเนื่องจากที่ได้เห็นการสำแดงอันเลิศประเสริฐเหล่านั้น ข้าพเจ้าจึงได้รับหนามใหญ่ในเนื้อของข้าพเจ้า เป็นทวดสวรรค์ของซาตานที่มาคอยทรมานข้าพเจ้าเพื่อไม่ให้ข้าพเจ้าหลงตัวเอง

(2 โครินธ์ 12:7)

พระเจ้าทรงเลือกอาจารย์เปาโลให้รับใช้พระองค์เป็นอัครสาวกแก่คนต่างชาติ (the apostle to the gentiles) โดยเป็นผู้แทนหลักในการเผยหลักคำสอนพระคัมภีร์แก่ผู้เชื่อแห่ง

ยุคคริสตจักร หลักคำสอนอัน “ล้ำลึก” เหล่านี้ไม่เคยถูกเผยมาก่อนยุคคริสตจักร⁴¹ เนื่องจากพระเจ้าทรงเลือกอาจารย์เปาโลให้ทำหน้าที่พิเศษเช่นนี้ ท่านจึงมีพันธกิจที่ไม่เหมือนใคร และการทรงสำแดงที่ท่านได้เห็นนั้นก็ยิ่งใหญ่กว่าการทรงสำแดงที่อัครสาวกผู้อื่นได้เห็น เปโตรได้รับรองถึงประเด็นนี้โดยเขียนว่า “ในจดหมายเหล่านั้น [ของอาจารย์เปาโล] มีบางข้อซึ่งเข้าใจยาก มีคนโง่เขลาและคนไม่มั่นคงได้บิดเบือนข้อความเสีย” (2 เปโตร 3:15-16)

พระเจ้าทรงอวยพรอาจารย์เปาโลโดยแต่งตั้งท่านให้เป็นผู้สอนและผู้เขียนพระคำของพระองค์ แต่อาจารย์เปาโลยังรับพระพรพิเศษนอกจากนี้ คือ “หนามใหญ่ในเนื้อ” หลักคำสอนพระคัมภีร์ได้นำผู้เชื่อเข้าหาความจริง ความเย่อหยิ่งทำให้มนุษย์ถูกแยกออกจากความจริง ผู้เชื่อจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงความเย่อหยิ่งเพราะมันได้กีดขวางการเรียนรู้และการประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์ในชีวิต หลักคำสอนพระคัมภีร์สร้างความสุขและความมั่นใจฝ่ายวิญญาณแต่ในทางตรงข้ามความเย่อหยิ่งทำให้คริสเตียนถูกแยกออกจากแผนการของพระเจ้า เป็นเพราะความเย่อหยิ่งที่ลูซิเฟอร์ได้เสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า ซึ่งเดิมลูซิเฟอร์เป็นทูตสวรรค์ที่ยิ่งใหญ่และงดงามที่สุด⁴² พันธกิจของอาจารย์เปาโลอาจพังสลายเพราะความเย่อหยิ่ง แต่หนามใหญ่ในเนื้อได้ช่วยให้ท่านผ่านพ้นอันตรายนั้น

มีนักวิเคราะห์พระคัมภีร์หลายคนที่มีทัศนียฐานถึงลักษณะของหนามในเนื้อของอาจารย์เปาโล แต่อาจารย์เปาโลตั้งใจที่จะไม่เผยข้อมูลนั้นเพื่อเน้นหลักการในการทนทุกข์เพื่อเป็นพระพร ท่านเขียนแก่ “เป็นทูตสวรรค์ของซาตานที่มาคอยทรมานข้าพเจ้า” การทำการของทูตสวรรค์ร้ายเป็นโอกาสที่อาจารย์เปาโลจะเห็นการทรงจัดเตรียมที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้า พระเจ้าสามารถจัดการต่อทุกการทำทายเป็นเรื่องใดก็ตาม และพระองค์สามารถให้ศัตรูของเราถวายเกียรติแด่พระองค์และเกิดผลประ โยชน์ต่อเราด้วย(สดุดี 76:10)

41. R.B.Thieme, Jr., *Divine Outline of History*, หน้า 96-97

42. คู่มือหน้า 206-209

ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครจะขัดขวางเราได้? (โรม 8:31b)

การทนทุกข์ของอาจารย์เปาโลได้เห็นบนแผนการของซาตาน ทูตสวรรค์ร้าย กางนั้นได้ตั้งใจที่จะทำลายอาจารย์เปาโล แต่การโจมตีของมันได้แต่บังคับให้อาจารย์เปาโลต้องอาศัยการทรงจัดเตรียมของพระเจ้ามากยิ่งขึ้น พระเจ้าทรงใช้การโจมตีฝ่ายซาตานเพื่อป้องกันไม่ให้อาจารย์เปาโลก่อรูปแบบความเยอหยิ่งขึ้นมาเหมือนที่ได้เกิดกับซาตาน ด้วยกลเม็ดอันงดงามพระเจ้าทรงกระทำให้ซาตานต้องแพ้เพราะตัวมันเอง มีแต่พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุดซึ่งสามารถเปลี่ยนความทุกข์ให้กลายเป็นพระพรสำหรับผู้เชื่อซึ่งดำเนินชีวิตอยู่ภายในวงฤทธิ์เดชของพระองค์ พระเจ้าสามารถใช้ความทุกข์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อเรา ถึงแม้ว่าจะเป็นความกดดันที่ศัตรูนำมาถึงเราก็ตาม

ในขณะที่อาจารย์เปาโลกำลังทนทุกข์ทรมานเพราะหนามนั้นและสงสัยอยู่ว่าทำไมพระเจ้าไม่ปลดปล่อยท่านจากความเจ็บปวด พระองค์กำลังสำแดงความยิ่งใหญ่และความรักของพระองค์แก่ท่าน ถึงแม้ว่าอาจารย์เปาโลต้องการรับการบรรเทา แต่ “พระพรนิรันดร์รับรอง [ท่าน] อยู่” (เฉลยธรรมบัญญัติ 33:27) ผ่านประสบการณ์นั้น ความรักส่วนตัวที่อาจารย์เปาโลมีต่อพระเจ้าได้เพิ่มมากยิ่งขึ้น แต่ก่อนที่ท่านจะได้เก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากการทนทุกข์เพื่อเป็นพระพร ท่านได้ประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์ผิดพลาด โดยนำวิธีการแก้ไขปัญหาที่ผิดพลาดมาใช้ในสถานการณ์ของท่าน

การประยุกต์ใช้หลักคำสอนพระคัมภีร์อย่างผิดพลาด

ถึงแม้ว่าผู้เชื่อได้พัฒนาความสุขและความมั่นใจฝ่ายวิญญาณแล้ว แต่ยังคงมีบางครั้งที่เขาจะเข้าใจแผนพิธีการของพระเจ้าผิดพลาด เพราะเหตุนี้ที่อาจารย์เปาโลได้ตอบสนองต่อการทนทุกข์เพื่อเป็นพระพรด้วยอารมณ์ ตอนแรกท่านมีท่าทีต่อปัญหาของท่านเหมือนคนทั่วไป ไปโดยแสดงอาการไม่พอใจ แต่ต่อมามีท่านได้ตั้งสติสำรวจอีกครั้งแล้วผ่านการทดสอบของท่าน

เรื่องหนามใหญ่นั้น ข้าพเจ้าวิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าถึงสามครั้ง เพื่อขอให้มันหลุดไปจากข้าพเจ้า (2 โครินธ์ 12:8)

นี่ไม่ใช่คำอธิษฐานที่ถูกต้องกับสถานการณ์นี้ การขอร้องของอาจารย์เปาโลที่จะพ้นจากความเจ็บปวดเป็นการประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์ที่ผิดพลาด การทนทุกข์เพื่อเป็นพระพรเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเติบโตของผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ เขาไม่ควรที่จะทูลขอพระเจ้าที่จะถอดถอนวิธีการเติบโตให้ไปจากท่าน และไม่ควรอธิษฐานให้พระเจ้าทรงยกเลิกการทนทุกข์เพื่อเป็นพระพรแม้แต่น้อย เพราะนั่นเป็นวิธีที่จะทำให้แผนการของพระเจ้าสำเร็จในชีวิตของเขา

เรามักจะคิดว่าเรารู้ดีว่าตัวเองจะสามารถทนทุกข์ได้น้อยเพียงใด แต่พระเจ้าทรงรู้จักเรามากกว่าที่เราจะรู้ตัวเราเอง พระเจ้าทรงไม่ให้เราทนมากกว่าที่เราจะทนได้ (1 โครินธ์ 10:13) แต่ก็ยอมให้เราทนเพียงพอที่จะเร่งการเติบโตของเรา หากพระองค์เห็นว่าเราได้ผ่านการทดสอบนั้นเรียบร้อยแล้ว หรือไม่ก็เห็นว่าเราสอบตกจนไม่มีทางสอบเข้าได้ พระองค์ก็จะยกเลิกหรือให้ความเจ็บปวดลดน้อยลง อย่างไรก็ตาม หากพระองค์จะไม่ยกเลิกสิ่งนั้น เราก็สรุปได้ว่าพระองค์ต้องการให้เราทนต่อไป

พระเจ้าทรงมีแผนการเฉพาะผู้เชื่อแต่ละคน พระองค์ทรงกำหนดเวลาได้สมบูรณ์แบบในทุกเหตุการณ์ในชีวิตของเรา พระองค์ได้กำหนดวิธีการทนทุกข์ ปริมาณความกดดัน และระยะเวลาของความทุกข์หรือความเจริญที่ผู้เชื่อจำเป็นต้องรับเพื่อจะให้เกิดผลมากที่สุด ผู้เชื่อที่สั่งพระเจ้าว่าพระองค์ควรจะดำเนินการทนทุกข์อย่างไรกำลังอ้างว่าเขาารู้ดีกว่าพระองค์ พระเจ้าทรงตรัสว่า “จงมีใจกล้าเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณ” (ฮีบรู 4:16) แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าเรามีสิทธิ์ที่จะสงสัยหรือโต้เถียงการตัดสินใจของพระองค์ ซึ่งถือว่าเป็นการขอให้พระองค์ทรงยกเลิกที่จะทำตามน้ำพระทัยและสติปัญญาของพระองค์

อาจารย์เปาโลประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์ผิดพลาดโดยวิงวอนขอพระเจ้าให้ยกเลิกการทนทุกข์เพื่อเป็นพระพร ยิ่งไปกว่านั้น ท่านพยายามนำการอธิษฐานมาใช้กับ

สถานการณ์ที่การอธิษฐานนั้นไม่มีบทบาทในการแก้ไข การอธิษฐานเป็นเครื่องมือที่สามารถเกิดผลอันมหาศาลในหลายเรื่อง แต่ผู้ใหญ่มากมายวิญญูณไม่ควรอธิษฐานขอความเข้มแข็งจากพระเจ้าหรือวิงวอนให้พระองค์ช่วยบรรเทาความเจ็บปวดของเขาในขณะที่เขากำลังทนทุกข์เพื่อเป็นพระพร ทำไมไม่เป็นเช่นนั้น เพราะการอธิษฐานแบบนี้อยู่นอกระบบพิธีการของพระเจ้า

ล้านๆ ปีที่แล้วในอดีตกาล พระองค์ได้สถาปนาระบบซึ่งจะมอบความเข้มแข็งแก่ผู้ที่อยู่ในราชวงศ์ของพระเจ้า ระบบนั้นคือวงฤทธิ์เดชของพระเจ้า ผู้เชื่อไม่ต้องขอต่อสิ่งที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้แล้ว เพราะฉะนั้น ผู้เชื่อซึ่งขอความเข้มแข็งจากพระเจ้าในขณะที่เขากำลังเผชิญกับการทดสอบอยู่ได้ همینประมาทพระเจ้าเพราะเขากำลังบอกว่าฤทธิ์เดชของพระองค์ ซึ่งเขาสามารถได้จากภายในวงฤทธิ์เดชของพระองค์ ยังไม่พอที่จะให้เขาทนกับสถานการณ์ของเขาได้ ไม่ว่าจะการทดสอบนั้นจะมาในรูปแบบความทุกข์ยากหรือความเจริญรุ่งเรืองก็ตาม

การใช้ทรัพยากรฝ่ายวิญญูณเป็นเรื่องการเรียนรู้และประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์ ไม่ใช่เป็นเรื่องการอธิษฐาน มีบ่อยครั้งมากที่ผู้เชื่อไม่เข้าใจสาเหตุของความทุกข์ที่เขากำลังเผชิญอยู่เพราะเขาเพิกเฉยหรือต่อต้านหลักคำสอนพระคัมภีร์ เขาโง่เขลาต่อวิธีการแก้ไขปัญหาที่พระเจ้าทรงประทานแก่ทุกคนที่เป็นสมาชิกในพระราชวงศ์ของพระองค์

ผู้เชื่อที่กำลังอยู่ภายใต้ความกดดันขอร้องให้พระเจ้าทรงสำแดงการอัศจรรย์ แต่การอัศจรรย์ไม่ได้เป็นการแก้ไขสำหรับการทนทุกข์เพื่อเป็นพระพร หากพระเจ้าสำแดงการอัศจรรย์โดยยกเลิกความเจ็บปวดในทันที นั่นหมายความว่าพระองค์กำลังยกเลิกวิธีการเร่งการเติบโตฝ่ายวิญญูณของผู้เชื่อคนนั้น การทำการอัศจรรย์เป็นเรื่องที่ง่ายมากสำหรับพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด แต่การอัศจรรย์ได้แต่สำแดงถึงการตัดสินใจของพระองค์เท่านั้น โดยผู้เชื่อไม่จำเป็นต้องพิสูจน์ความคิดเสรีของตนโดยนำพระคำของพระเจ้ามาใช้กับสถานการณ์ ดังนั้น เป็นสิ่งที่ยากกว่าสำหรับพระองค์ที่จะอวยพรคริสเตียนในกรณีที่

ความคิดเสรีของเขามีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้เชื่อทุกคนต้องพัฒนาความสามารถในการที่จะรับพระพรที่พระองค์ทรงปรารถนาที่จะประทานให้

ความสามารถในการรับพระพรได้มาจากการที่ผู้เชื่อใช้ความคิดเสรีในการตัดสินใจที่จะดำเนินชีวิตอยู่ภายในวงฤทธิ์เดชของพระเจ้า เขาต้องพึ่งอาศัยวงฤทธิ์เดชในการที่จะเรียน เข้าใจ และจดจำหลักคำสอนพระคัมภีร์ เพื่อที่จะสามารถประยุกต์หลักคำสอนนั้นตลอดเวลาที่เขาจะต้องทนทุกข์เพื่อเป็นพระพร และเขาต้องมั่นใจว่าพระเจ้าจะทรงยกเลิกการทดสอบนั้นในเวลาอันสมควรตามที่พระองค์ทรงกำหนดไว้แล้ว (1 โครินธ์ 10:13) นี่คือนิยามของพระพรของพระองค์ ดังนั้น ผู้เชื่อที่โตแล้วจะเข้มแข็งเพราะความมั่นใจในพระเจ้า และจะไม่ต้องวิงวอนขอการอัศจรรย์เพื่อรับการบรรเทา ในทำนองเดียวกัน เขาได้รับความเข้มแข็งจากการประยุกต์ความคิดของพระเจ้า ซึ่งเขาได้สะสมไว้ในจิตใจของตน ไม่ใช่จากการเห็นเหตุการณ์ที่เหนือธรรมชาติ

การอัศจรรย์และการอธิษฐานขอยกเลิกความเจ็บปวดในขณะที่ผู้ใหญ่มากมายวิญญูณทนทุกข์เพื่อเป็นพระพรเป็นการประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์ที่ผิดพลาด การแก้ปัญหานั้นที่ต้องการที่ผู้เชื่อได้ประยุกต์เครื่องมือการแก้ไขปัญหาจากภายในวงฤทธิ์เดชของพระเจ้า เช่น การตั้งต้นใหม่ การดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ ความมั่นใจในพระเจ้า ความรักกวาง (ความรักส่วนตัวที่ผู้เชื่อมีต่อพระเจ้า และความรักอันไม่มีเงื่อนไขต่อเพื่อนมนุษย์) และการเข้าส่วนในความสุขของพระเจ้า (sharing the happiness of God) เป็นต้น

อาจารย์เปาโลรับการสั่งสอนจากพระเจ้า

แน่นอนว่าพระเจ้าไม่ได้ตอบคำอธิษฐานของอาจารย์เปาโล พระองค์ไม่ได้ถอนหนามใหญ่ออกไปหรือประทานการบรรเทาใดๆ แต่พระองค์ทรงอนุญาตให้ท่านต้องทนกับความเจ็บปวดต่อไป สุดท้าย หลังจากอาจารย์เปาโลได้วิงวอนต่อพระเจ้าถึง 3 ครั้ง พระองค์ทรงเตือนท่านถึงหลักคำสอนที่ท่านรู้จักอยู่แล้ว

แล้วพระองค์ทรงยืนยันกับข้าพเจ้าว่า พระคุณของเราเพียงพอสำหรับเจ้า เพราะว่าคุณอ่อนแอเจ้าได้รับกำลัง (2 โครินธ์ 12:9ก)

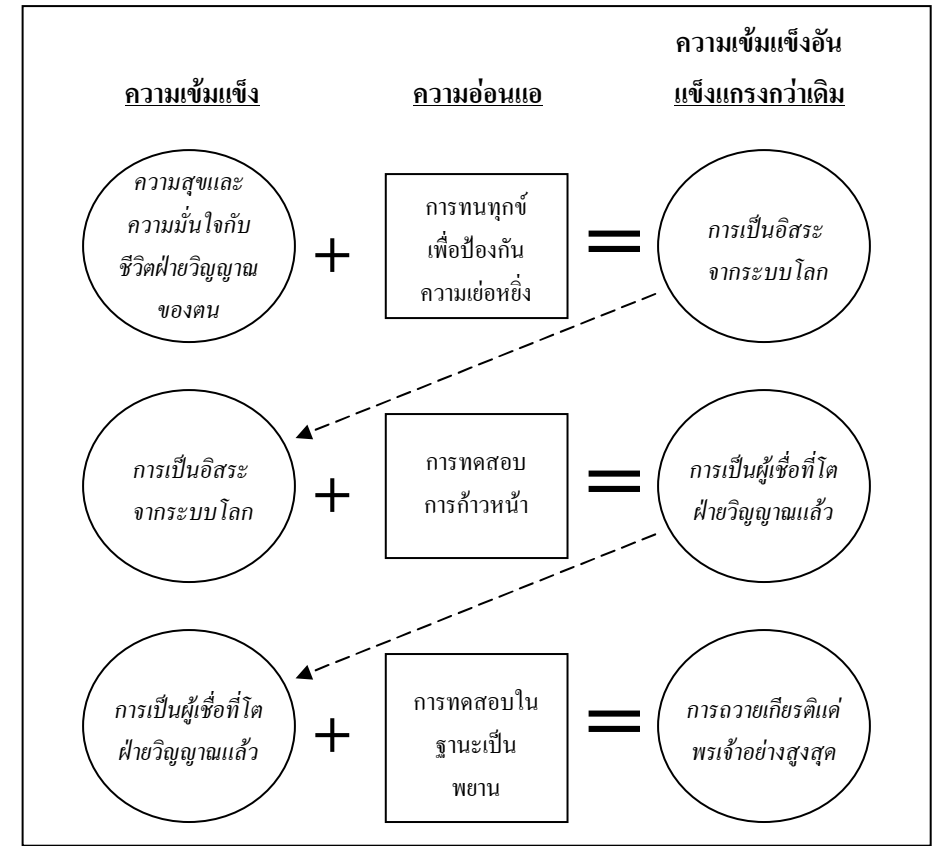
เราได้ศึกษาถึงหลักการนี้มาแล้ว⁴³ ซึ่งเป็นวิธีการที่จะทำให้ผู้เชื่อสำเร็จในชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน ในข้อนี้ “กำลัง” หมายถึง ฤทธานุภาพของพระเจ้าซึ่งผู้เชื่อสามารถนำมาใช้ในแต่ละขั้นตอนตามการเติบโตฝ่ายวิญญาณของเขา ฤทธิ์เดชของพระเจ้าจะส่งผลในชีวิตของผู้เชื่อโดยก่อความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน หรือ การเป็นอิสระจากระบบโลก หรือ การเป็นผู้เชื่อที่โตฝ่ายวิญญาณแล้ว

ความอ่อนแอ ในข้อนี้ คือ การทนทุกข์เพื่อเป็นพระพร ซึ่งพระเจ้าทรงมอบแก่ผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณเพื่อเร่งการเติบโตฝ่ายวิญญาณของเขา ดังนั้น ความอ่อนแอจะมาผ่านการทนทุกข์เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเย่อหยิ่ง การทดสอบการก้าวหน้า หรือการทดสอบในฐานะเป็นพยาน ซึ่งเป็นการบังคับผู้เชื่อต้องประยุกต์วิธีการแก้ปัญหาที่พระเจ้าทรงโปรดจัดเตรียมให้เขานำมาใช้ในการทนทุกข์นั้น

เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงอวดในความอ่อนแอของข้าพเจ้าเพื่อฤทธิ์เดชของพระคริสต์จะได้อยู่ในข้าพเจ้า (2 โครินธ์ 12:9ข)

“อวด” ในที่นี้ไม่ได้หมายถึงการยกตัวเอง แต่เป็นความภูมิใจจากการสำนึกกว่าตนเป็นสมาชิกในราชวงศ์ของพระเจ้า ความภูมิใจของอาจารย์เปาโลเป็นการที่ท่านได้แสดง ความเปรมปรีดีที่ท่านมีส่วนในแผนพิศการของพระเจ้า ความภูมิใจนี้เป็นสิ่งตรงข้ามจากความเย่อหยิ่ง เพราะเป็นผลจากการถ่อมใจและการจำนนต่อพระประสงค์ของพระเจ้า เพราะฉะนั้น ในข้อนี้อาจารย์เปาโลได้บอกเราว่าการทนทุกข์เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความ

43. มีข้อมูลเพิ่มเติมที่หน้า 86-87

การรับกำลังในความอ่อนแอ

เย่อหยิ่งได้เกิดผลดีในชีวิตของท่าน การที่พระเจ้าทรงปกป้องท่านจากความเย่อหยิ่งได้ผล เพราะอาจารย์เปาโลตอบสนองต่อหลักคำสอนพระคัมภีร์อย่างจริงจัง ท่านหยุดมองปัญหาของท่านเหมือนตอนที่ท่านได้วิงวอนขอต่อพระเจ้าให้ยกเลิกความทุกข์ของท่าน และได้ปักความคิดไว้กับพระเยซูคริสต์แทน

อาจารย์เปาโลยังต้องทนกับความทุกข์ต่อไปเหมือนเดิม ความอ่อนแอเพราะการเป็นมนุษย์ของท่านไม่ได้เปลี่ยนไป ธรรมชาติบาปของท่านไม่ได้เปลี่ยน วงฤทธิ์เดชของพระ

เจ้าก็ไม่ได้เปลี่ยน แต่สิ่งที่เปลี่ยนคือทัศนคติของท่าน ท่านเริ่มที่จะประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์ที่ท่านรู้จักนำมาใช้กับสถานการณ์ที่ท่านต้องเผชิญอยู่ ท่านใคร่ครวญถึงหลักคำสอนนั้น และเริ่มคิดตามความจริงและใช้เครื่องมือการแก้ปัญหา และแล้วก็สามารถควบคุมชีวิตของท่านได้อีกครั้งหนึ่ง ประสบการณ์ของอาจารย์เปาโลนั้นได้พิสูจน์ให้เราเห็นว่ามิใช่หลักการและระเบียบวินัยบางอย่างซึ่งเราจะต้องเรียนผ่านการทนทุกข์เท่านั้น

ความทุกข์ไม่มีคุณธรรมภายในตัวของมันเอง แต่คุณธรรมและพระพรเป็นผลจากการสำแดงพระคุณและฤทธิ์เดชของพระเจ้าในชีวิตของผู้เชื่อ การทนทุกข์ทำให้เราเห็นถึงพระคุณนั้น ความทุกข์จะเปลี่ยนการยกย่องตัวเองให้กลายเป็นการยกย่องพระเจ้า คือ ผู้เชื่อจะนมัสการ มีความรัก และเห็นคุณค่าในพระองค์มากยิ่งขึ้น การโอ้อวดของอาจารย์เปาโลไม่ใช่การโอ้อวดของคนโม้ แต่เป็นความมั่นใจที่ท่านมีในพระเจ้าและแผนการของพระองค์ ท่านได้ฉลองพระลักษณะของพระเจ้า แผนพิธีการของพระองค์ และทรัพย์ากรฝ่ายวิญญาณอันอัศจรรย์ที่พระองค์ทรงมอบแก่ผู้เชื่อทุกคนในยุคคริสตจักร ความภูมิใจหรือการโอ้อวดในที่นี้เป็นท่าทีที่แสดงถึงความสุขและความมั่นใจฝ่ายวิญญาณที่อาจารย์เปาโลได้พัฒนาไว้ในจิตใจของท่านแล้ว

หลังจากที่พระเจ้าทรงเตือนอาจารย์เปาโลว่าพระคุณของพระองค์ก็เพียงพอสำหรับท่านแล้ว ท่านได้เขียนถึงความมั่นใจที่ท่านมีในการทนทุกข์เพื่อเป็นพระพร เมื่อท่านกลับไปนึกถึงหลักคำสอนพระคัมภีร์ ท่านก็ระลึกถึงหลักการหนึ่งซึ่งให้ท่านสามารถทนกับหนามใหญ่ในเนื้อของท่าน ท่านจำได้ว่าความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ทนทุกข์ถึงที่สุดได้เพราะพระองค์ทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์จากภายในวงฤทธิ์เดชของพระเจ้า ซึ่งท่านได้อ้างถึงวงฤทธิ์เดชว่าเป็น “ฤทธิ์เดชของพระคริสต์”

จากภายในวงฤทธิ์เดชของพระเจ้า ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ได้พัฒนาความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของพระองค์เอง การเป็นอิสระจากระบบโลก และได้เติบโตจนกระทั่งความเป็นมนุษย์ของพระองค์นั้นทรงโตให้สมบูรณ์ฝ่ายวิญญาณ พระองค์ทรงกระทำแผนการของพระบิดาให้สำเร็จทุกประการ ซึ่งรวมถึงการทนทุกข์เพื่อ

เป็นพระพร เพราะว่า “ถึงแม้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตร พระองค์ก็ทรงเรียนรู้ที่จะนอบน้อมยอมเชื่อฟังโดยความทุกข์ลำบากที่พระองค์ได้ทรงทน” (ฮีบรู 5:8) การทนทุกข์เพื่อเป็นพระพรได้เร่งการเติบโตฝ่ายวิญญาณของความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ และเป็นวิธีที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้อาจารย์เปาโลและผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณทุกคนในยุคคริสตจักร

เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงมีความพอใจในบรรดาความอ่อนแอของข้าพเจ้า [คือ] ในการประทุษร้ายต่างๆ ในความยากลำบาก ในการถูกข่มเหง [และ] ในความตึงเครียด ซึ่งทั้งหมดนี้ข้าพเจ้าได้ทนเพราะเห็นแก่พระคริสต์ เพราะว่าข้าพเจ้าอ่อนแอเมื่อใด ข้าพเจ้าก็จะแข็งแรงเมื่อนั้น (2 โครินธ์ 12:10)

ความพอใจ (หรืออาจแปลว่า ความยินดี หรือความสงบใจ) เป็นความสามารถในการมีความสุข เป็นการที่ผู้เชื่อมีความพอใจกับพระพรที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่เขา ผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณได้เข้ามามีส่วนในความสุขของพระเจ้าในทุกๆ สถานการณ์ เหมือนกับการที่ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์มีความสุขเมื่อพระองค์ทรงรับการพิพากษาลงโทษต่อบาปของมนุษยชาติ (ฮีบรู 12:2) พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงค้ำจุนพระเยซูและทรงช่วยให้พระองค์ทนความเจ็บปวดอันแสนสาหัสที่ไม่กางเขนจันใด พระวิญญาณบริสุทธิ์และวงฤทธิ์เดชของพระเจ้าจะค้ำจุนเราในทุกสถานการณ์จันนั้น

บางครั้งเราจะรับพระพรจากพระเจ้าผ่านความรุ่งเรืองและบางครั้งก็จะมาผ่านทางความยากลำบาก อย่างไรก็ตาม ผู้เชื่อสามารถขอบคุณพระเจ้าสำหรับทุกอย่างที่เขามี และสำหรับทุกสถานการณ์ที่เขาต้องเผชิญ (ฟิลิปปี 4:11-12) นี่เป็นความสงบสุขที่เกิดจากความรักที่คริสเตียนมีต่อพระเจ้า เพราะว่าเมื่อเขามีความรักต่อพระเจ้าผู้ทรงประทานทุกสิ่งแก่เรา เขาจะเห็นคุณค่าในสิ่งเหล่านั้นที่พระองค์ทรงประทานให้ ความพอใจเป็นส่วนหนึ่งในการเข้ามามีส่วนในความสุขของพระเจ้า และเป็นปัจจัยหนึ่งของทุก 3 ขั้นตอนแห่งการเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณซึ่งจะมีประสิทธิภาพและเกิดผลมากยิ่งขึ้นตามแต่ละขั้นตอน

การอุ่นเครื่องก่อนที่จะเข้าการทดสอบการก้าวหน้า

ในข้อ 2 โครินธ์ 12:10 อาจารย์เปาโลได้เขียนถึงการทนทุกข์เพื่อป้องกันความเย่อหยิ่งทั้ง 4 ประเภท ซึ่งทุกประเภทยังไม่ว่าเป็นการประทุษร้ายต่างๆ ความยากลำบาก การถูกข่มเหง หรือ ความตึงเครียด ก็จะสร้างสถานการณ์ที่หมดหนทาง เซาว์น ความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถส่วนบุคคล ประสบการณ์ในอดีต หรืออิทธิพลที่ผู้เชื่อมีเหนือผู้อื่น ทั้งหมดนี้ไม่สามารถแก้ไขปัญหามาได้ เขาต้องอาศัยทรัพยากรฝ่ายวิญญาณเท่านั้น คำว่า “ความอ่อนแอ” จึงได้อธิบายถึงการที่ผู้เชื่อจะต้องตกอยู่ในสถานการณ์ที่หมดหนทางในขณะที่ถูกการทดสอบผ่านการทนทุกข์เพื่อป้องกันความเย่อหยิ่ง ผู้เชื่อที่มีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนสามารถมีความพอใจทุกครั้งที่มีความทุกข์แทรกเข้ามาในชีวิตของเขา

การทดสอบ 4 ประเภทของ 2 โครินธ์ 12:10 ไม่ได้ถูกตั้งไว้เพื่อที่จะปกป้องผู้เชื่อจากความเย่อหยิ่งเท่านั้น แต่ยังเป็นสิ่งที่จะช่วยให้เขาเตรียมตัวที่จะรับการทดสอบการก้าวหน้าด้วย ซึ่งผู้ใหญ่อยู่น่าจะเตรียมตัวเมื่อกลายเป็นผู้เชื่อที่เป็นอิสระจากระบบโลกแล้ว ซึ่งเราจะศึกษาในบทต่อไป⁴⁴ การทนทุกข์เพื่อป้องกันความเย่อหยิ่งทำให้ผู้เชื่อคุ้นเคยกับสิ่งที่จะตามมา พระเจ้าทรงเตรียมตัวผู้เชื่อตามขั้นตอนอย่างทีละเล็กทีละน้อยและอย่างรอบคอบ จนกว่าเขาจะพร้อมที่จะรับการทนทุกข์ที่หนักกว่าเดิมซึ่งจะผลักดันการเติบโตฝ่ายวิญญาณต่อไป ที่นี้ผู้เชื่อจะได้พบกับความจริงอีกประการหนึ่งว่าพระองค์จะไม่ให้ผู้เชื่อที่กำลังเติบโตอยู่ต้องทนกับการทดสอบ “...เกินกว่าที่ [เขา] จะทนได้” (1 โครินธ์ 10:13)

การทนทุกข์เพื่อป้องกันความเย่อหยิ่งก็เป็นการ “อุ่นเครื่อง” ก่อนที่จะถูกทดสอบในขั้นตอนการเป็นอิสระจากระบบโลก “การประทุษร้ายต่างๆ” (in slanders) เป็นแบบฝึกหัดสำหรับการทดสอบผ่านผู้คน (people testing) ซึ่งเป็นการทนทุกข์ประเภทหนึ่งของการ

ทดสอบการก้าวหน้า “ความยากลำบาก” เป็นแบบฝึกหัดสำหรับการทดสอบด้านความคิด (thought testing) “การถูกข่มเหง” เป็นแบบฝึกหัดสำหรับการทดสอบด้านระบบ (system testing) และความตึงเครียดเป็นแบบฝึกหัดในการทดสอบด้านภัยพิบัติ (disaster testing)

ความอ่อนแอ	ที่ใช้เป็นการอุ่นเครื่องสำหรับ การทดสอบการก้าวหน้า
การประทุษร้ายต่างๆ	การทดสอบผ่านผู้คน
ความยากลำบาก	การทดสอบด้านความคิด
การถูกข่มเหง	การทดสอบด้านระบบ
ความตึงเครียด	การทดสอบด้านภัยพิบัติ

การทนทุกข์เพื่อป้องกันความเย่อหยิ่ง (2 โครินธ์ 12:10)

ระบบในการเติบโตฝ่ายวิญญาณนี้ถูกตั้งไว้เพื่อผู้เชื่อจะสามารถทนทุกข์ได้ เพราะ “เห็นแก่พระคริสต์” หลักการที่การทนทุกข์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการถวายเกียรติแด่พระคริสต์ถูกบันทึกไว้ในพระธรรมเอเฟซัส เช่นเดียวกัน

เพราะพระเจ้าได้ทรงโปรดแก่ท่านเพราะเห็นแก่พระคริสต์ มิใช่ให้ท่านเชื่อในพระองค์เท่านั้น แต่ให้ท่านทนความทุกข์ยากเพราะเห็นแก่พระองค์ด้วย (ฟิลิปปี 1:29)

การทนทุกข์ของเราเห็นแก่พระคริสต์อย่างไร เพราะว่าเมื่อมีผู้เชื่อทำแผนพิชิตการของพระเจ้าสำเร็จในชีวิตของเขา เขาจึงได้ถวายเกียรติแด่พระองค์ เมื่อเราโตขึ้นฝ่ายวิญญาณ เราจะสามารถรับพระพรมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นการยกย่องพระเยซูคริสต์ พระองค์ได้รับเกียรติ

44. ดูหน้า 141 เป็นต้นไป

จากการที่พระองค์ทรงประทานพระพรพิเศษเฉพาะตัวแก่ผู้เชื่อที่โตแล้ว⁴⁵ เราได้ “ทนทุกข์ เพราะเห็นแก่พระองค์” เพราะว่าการทนทุกข์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเติบโต ข้อนี้ได้นั้น ความสำคัญของการเติบโตนั้นและการถวายเกียรติแด่พระคริสต์ ไม่ใช่การทนทุกข์

ความรักส่วนตัวที่ผู้เชื่อมีต่อพระคริสต์เป็นแรงจูงใจซึ่งทำให้เราปรารถนาที่จะยกย่องพระองค์ การประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์ในขณะที่เราต้องทนทุกข์เพื่อเป็นพระพรได้ เร่งการเติบโตฝ่ายวิญญาณของเรา ซึ่งเป็นการสำแดงพระสิริของพระองค์ เพราะฉะนั้นเรา “จึงมีความยินดีในความอ่อนแอ” ซึ่งเราได้ทนเพื่อพระองค์ (2 โครินธ์ 12:9)

เป้าหมายในชีวิตของเราคือการใช้ทรัพยากรฝ่ายวิญญาณเพื่อเราจะสามารถโตขึ้นเป็นผู้เชื่อที่โตแล้ว การทนทุกข์เป็นสิ่งสำคัญมากในการบรรลุจุดประสงค์นี้ อาจารย์เปาโลได้สรุปการเขียนเกี่ยวกับการทนทุกข์โดยย่อว่า เมื่อเรามุ่งไปยังเป้าหมายของเราอย่างทีละขั้นตอน เราก็จะแข็งแกร่ง (2 โครินธ์ 12:10) ฤทธานุภาพของพระเจ้าได้ค้ำจุนเราในแต่ละขั้นตอนของแผนพิธิการของพระองค์ เนื่องจาก 2 โครินธ์ 12:7-10 เป็นการอธิบายถึงการทนทุกข์เพื่อป้องกันความเย่อหยิ่ง อาจารย์เปาโลได้จบท้ายด้วยคำว่า “แข็งแกร่ง” ซึ่งถึงถึงการเป็นอิสระจากระบบโลก เป็นสถานะฝ่ายวิญญาณของขั้นตอนต่อไป

45. คู่มือ 199-202